

Nr 1037

Av herr **Persson** i Heden m. fl., i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 177, angående viss fråga rörande prisregleringen på jordbrukets område.*

(Lika lydande med motion nr 840 i Första kammaren)

I propositionen nr 177 föreslås höjning av maximibeloppen för slaktdjursavgifterna. Övre gränsen för avgiften för svin skall enligt propositionen höjas från 30 till 40 kronor. Förslaget är i överensstämmelse med vad jordbruksnämnden gjort framställning om efter samråd med jordbrukets förhandlingsdelegation.

Slaktdjursavgifterna är avsedda främst till täckning av förekommande exportförluster. Såsom framgår av propositionen kan exportbehovet i fråga om fläsk beräknas öka innevarande regleringsår med 10 000 à 15 000 ton till 30 000 à 35 000 ton.

Det marknadstyngande fläsköverskottet föranledes inte i någon nämnvärd utsträckning av det egentliga jordbruket utan främst av den kommersiella storproduktionen, de s. k. fläskfabrikerna, som i många fall har liten eller ingen anknytning till den egentliga jordbruksproduktionen.

Den animaliska produktionen, inte minst fläskproduktionen, är av stor betydelse för det mindre och medelstora jordbrukets lönsamhet. För denna grupp fläskproducenter är slaktdjursavgifterna en betydande ekonomisk belastning. Detta synes oss vara ett orimligt förhållande, då det ju såsom framhållits inte är de mindre och medelstora jordbruken som orsakar den förlustbringande exportsituationen. Enligt vår mening bör slaktdjursavgiften i fråga om svin differentieras med hänsyn härtill. I viss utsträckning förekommer en avgiftsdifferentiering för Norrland utom Gästrikland i fråga om nötkreatur och hästar.

En differentiering av slaktdjursavgifterna i fråga om svin torde kunna utformas på olika sätt. En möjlighet synes vara att per arealenhet ett visst antal till slakt levererade svin undantages från avgift. En annan möjlig utformning är en i förhållande till produktionsstorleken stigande avgiftsskala. Hänsyn bör även tagas till de lokala produktionsbetingelserna. Det bör vara möjligt att utforma en avgiftsdifferentiering så, att större rättvisa skapas för det mindre jordbruket, norrlandsproduktionen inbegripen. Ur administrativa och kontrolltekniska synpunkter torde den enklaste metoden vara ett restitutionsförfarande, varvid de i vanlig ordning avdrag-

na slaktdjursavgifterna återbetalas en gång årligen med det belopp som angives i bestämmelserna.

Det är enligt vår mening angeläget att möjligheterna till en avgiftsdifferentiering enligt ovan skyndsamt prövas och förverkligas. Prövningen bör lämpligen uppdras åt jordbruksnämnden i samråd med jordbrukets förhandlingsdelegation och på området verksamma jordbruksorganisationer.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 177 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt prövning av differentiering av slaktdjursavgifterna för svin i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm den 3 november 1964

Arne Persson
i Heden

John Eriksson
i Bäckmora

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Gustaf Svensson
i Vä

Arne Magnusson
i Nennesholm

Bengt Börjesson
i Falköping

Lennart Mattsson

Eric Nelander

Fritz Börjesson